

NIEUWJAARSSPEECH 2026

GOUVERNEUR VAN ARUBA

6 JANUARI 2026

Geachte leden van de Staten, excellenties, vice-president van de Raad van State van het Koninkrijk, dames en heren, bon nochi.

Het is inmiddels 6 januari 2026 en het jaar is een paar dagen oud. Enerzijds is het jaar begonnen, voor bijna iedereen van u, zoals elk nieuw jaar begint, met het omhelzen of kussen van uw naasten of familie en het toewensen van allerlei goeds aan deze personen. Ik kom daar zo nader op terug.

Maar het jaar is ook op een hele andere wijze begonnen. Met militaire acties aan onze zuidgrens, in de hoofdstad van Venezuela. Ineens werd de dreiging van militair geweld, waarvan de opbouw al langere tijd voelbaar was, concreet en zichtbaar. Hoewel we de lange termijn-gevolgen van de Amerikaanse acties in Venezuela nog niet kunnen duiden, maakt het gebeuren duidelijk dat er iets in onze regio is veranderd. We hopen dat de situatie niet escaleert, dat partijen zich houden aan het internationaal recht en dat er begonnen kan worden met een terugkeer naar democratie in Venezuela.

Voor Aruba geldt dat we, net als de rest van het Koninkrijk der Nederlanden, geen onderdeel zijn van het conflict in Venezuela. Er is dan ook geen sprake van een concrete dreiging in de richting van Aruba. Ook weten we ons beschermd door de Nederlandse krijgsmacht; de minister van Defensie was gisteren nog op Aruba, dat is een belangrijk signaal. Tegelijkertijd geven de gebeurtenissen ook aan dat we ook in Aruba moeten blijven werken aan crisisplanning en dat we daarin samenwerking nodig hebben met partners in de andere Caribische rijkdelen en in Nederland. We nemen daarin belangrijke stappen.

Ik kom terug op de wensen die we tot elkaar richten, kort nadat de klok twaalf maal heeft geslagen op Oudjaarsnacht: Wat wij elkaar op zulke momenten toewensen is abstract, het zijn algemeenheden: de beste wensen, een voorspoedig nieuwjaar, geluk en succes.

Maar, laten we dat eens proberen te concretiseren: wat wensen wij elkaar, als medemens, als inwoner van Aruba, eigenlijk ècht -concreet-toe?

Gezondheid, in de eerste plaats. Een gelukkig en rijk sociaal leven, met familie en vrienden, dat is ook belangrijk. Veiligheid en een gezonde leefomgeving? Een goede baan of een goed lopend bedrijf, waarmee duurzaam inkomen is verzekerd? Voldoende kansen voor onze kinderen in het onderwijs en in hun loopbaan? Eigenlijk willen we het allemaal, voor onszelf en voor de ander.

Hoe meer we onze wensen uitschrijven en concretiseren, hoe duidelijker het wordt dat we bij het kunnen realiseren hiervan niet alles in eigen hand hebben.

- Om goede gezondheid te realiseren, kunnen we niet volstaan met een goed dieet en voldoende lichaamsbeweging; we moeten ook kunnen terugvallen op een goed functionerende gezondheidszorgketen. Een keten die voldoende is bemenst en adequaat wordt gefinancierd.
- Een gelukkig sociaal leven? Dat hebben we deels in eigen hand, maar dat vraagt ook om voorzieningen in de maatschappij voor mensen die assistentie nodig hebben, ouderen, mensen met een fysieke beperking of bijvoorbeeld voor mensen die eenzaam zijn.
- Een goede baan dan en een duurzaam inkomen? Daarvoor zijn we op Aruba, bijna als nergens elders ter wereld, afhankelijk van één sector: het toerisme. Een sector die Aruba groei en welvaart heeft gebracht, maar die tegelijkertijd buitengewoon kwetsbaar is voor externe schokken en geopolitieke ontwikkelingen en waarvan we, met de ongeremde groei in de afgelopen decennia, ook vaker keerzijdes ervaren.

- Een veilige leefomgeving? Ik noemde zojuist al geopolitieke ontwikkelingen die voor onrust kunnen zorgen in onze directe omgeving.
- En ik noemde het onderwijs en de loopbaanperspectieven voor onze jongeren. Nog meer dan de andere voorbeelden illustreert dit dat we ons geluk en welzijn niet altijd in eigen hand hebben: we zijn afhankelijk van andere actoren die de kaders scheppen voor het geluk en onze voorspoed. In het onderwijs hebben we voldoende leerkrachten nodig die onderwijs kunnen geven op kwalitatief hoog niveau, volgens moderne methodes, in een passende leeromgeving, waardoor onze kinderen worden voorbereid op een veranderende wereld en arbeidsmarkt.

Het zal u duidelijk zijn: We kunnen elkaar van alles toewensen, maar om die wensen te kunnen realiseren, hebben we te maken met afhankelijkheden. We zijn afhankelijk van elkaar, maar in belangrijke mate ook van de overheid. Een overheid die prioriteiten en kaders stelt om de voorwaarden te scheppen waar binnen de burgers van Aruba zich kunnen ontwikkelen en ontplooien.

Een overheid die regelgeving opstelt waar nodig en een overheid die weloverwogen keuzes maakt waardoor financiële ruimte ontstaat om te investeren en sociale programma's in te richten. En, zeker ook zo belangrijk, een overheid die ook uitlegt waarom soms iets niet kan. Want ook dat is onderdeel van het leven: we kunnen elkaar tijdens de jaarwisseling van alles gunnen en toewensen, maar eenieder hier zal uit eigen ervaring met eerdere jaarwisselingen inmiddels weten dat niet alles zal kunnen worden gerealiseerd.

Dat betekent dat de overheid keuzes zal moeten maken en daarbij hoort ook dat wordt uitgelegd wat een gemaakte keuze betekent,

óók als daarmee een minder prettige boodschap moet worden afgegeven. Ik geef u een paar willekeurige voorbeelden:

- We willen allemaal dat er meer aandacht en geld komt voor de ouderenzorg, maar extra investeringen in één sector betekent logischerwijs dat er minder middelen beschikbaar zijn voor andere aandachtsgebieden. Dat vraagt om keuzes van de overheid en om uitleg.
- Of op het terrein van de arbeidsmarkt: Aruba zit dringend verlegen om extra arbeidskrachten, maar wat betekent een toename van de beroepsbevolking voor de beschikbaarheid van betaalbare huisvesting of voor infrastructuur?

We hebben allemaal onze ideeën en wensen ten aanzien van dit soort onderwerpen. Ook hebben we allemaal de wens dat de overheid de goede keuzes maakt en uitleg geeft over de ratio achter deze keuzes. Belangrijk is dat daarbij wordt gekeken naar het lange termijnbelang voor Aruba.

Ingewikkelde onderwerpen laten zich niet allemaal in één jaar (of in een regeringsperiode van vier jaar) oplossen, daar is meer tijd voor nodig. Tijd voor onderzoek en voorbereiding, tijd voor overleg met sociale partners en maatschappelijke organisaties en tijd voor het opstellen van regelgeving en uitvoering. Besturen kost tijd, vraagt om een blik op de horizon en om een lange adem.

Zoals we elkaar elk jaar, kort na middernacht, op de vroege ochtend van 1 januari hetzelfde toewensen, zo blijft onze wens ten aanzien van onze overheid eigenlijk ook elk jaar hetzelfde: kies de juiste prioriteiten, leg ook duidelijk uit wat er niet kan, regeer met het langetermijn-doel in het achterhoofd en zorg voor breed draagvlak voor besluitvorming in de maatschappij.

Ik geloof dat we al een klein beetje op weg zijn om onze wensen tot realisatie te brengen wanneer wij ze hardop uitspreken en met elkaar delen. Laten we dat ook dit jaar doen: niet alleen tegen onze naasten, maar ook tegen de overheid en samenleving als geheel. Altijd met het oogmerk het leven en het welzijn van onze naasten en de samenleving als geheel in Aruba te verbeteren.

De overgang van het oude naar het nieuwe jaar is voor mij ditmaal sterker dan anders ervaren; als een tijd van verandering. Momenten van vreugde en momenten van afscheid lagen dicht bij elkaar. Zulke ervaringen maken niet zwaarmoedig, maar scherpen het besef van verantwoordelijkheid dat rust op het ambt dat ik mag vervullen, en van de waarden die ons staatsbestel dragen. Met dat besef kijk ik het nieuwe jaar tegemoet – met dankbaarheid, met vertrouwen, en met toewijding aan de dienst aan land en gemeenschap.

Ik wil nu graag het glas heffen met u om u en uw naasten, mede namens mijn vrouw Hanneke, een heel gelukkig Nieuwjaar toe te wensen.